

2
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம், ரென்மராட்சி, மீசாலையைச்
சேர்ந்த

அமரர் திருமதி கதிரவேலு இராசம்மா
அவர்களின் சிவபதம்பேறு குறித்த

நினைவுக் கலசம்

30.10.2005

உள்ளே

- ☛ தோத்திரப் பாடல்கள்
- ☛ க.இராசம்மாவின வாழ்வியற் பதிவுகள்
- ☛ உறவும் உடன் பிறப்பும்
- ☛ சிவபுராணம்
- ☛ கந்தசஷ்டி கவசம்
- ☛ சகலகலாவல்லி மாலை
- ☛ திருவிவம்பாவை
- ☛ திருப்பொற் கண்ணம்
- ☛ அத்திக்ஷி
- ☛ கொன்றை வேந்தன்
- ☛ எண் சோதிடம்
- ☛ வாய்பாடு
- ☛ கண்ணீர் அஞ்சலி
- ☛ நன்றிநவிலல்

சுவாமி

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் மேலாம்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

திருமதி. க. இராசம்மா அவர்கள்

தோற்றம்

10

*

02

*

1927

மறைவு

30

*

09

*

2005

தித் நீர்ணய வெண்பா

ஆண்டு கார்த்திகைசேர் புரட்டாதியில் அபரம்
புண்ட தித்தி யோதசியில் - மாண்புடைய
ஈசனது தாள்சேர்ந்தார் இராசம்மா பேராளர்
காசினியில் வாழ்வு விட்டே தான்

நீறாவையாந்

நீர்க்குயிற் போலத் தோன்றி நிலையின்றி நீங்கும் வாழ்வு
பார்தனற் பிறப்போ ரெல்லாம் பறவினைப் பயன்நுகர்ந்தே
தீர்ந்தகும் சிறகும் தங்கார் தேகத்தை விட்டுச் செல்வார்
சேர்ப்பற வியினி நீங்கில் சிவனாகுதன்னற் சேர்வார்.

உ

சீவமயம்

தோத்திரப் பாடல்கள்

தேவாரம்

திருச்சீற்றம்பலம்

தந்தையார் தாயார் உடன் பிறந்தார்
தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாரே
வந்தவா நெங்ஙனே போமோ நேதோ
மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டா
சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்
திகழ்மதியும் வாளரவும் திளைக்குஞ் சென்னி
எந்தையார் திருநாமம் நமச்சி வாய
என்றெழுவார்க் கிருவிசம்பி லிருக்க லாமே.

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புகுபு
லாவதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
ஆருரா என்றென்றே அலறா நில்லே

கூற்றாயினவா றுவிலக் ககலீர்
கொடுமை பலசெய்தன நானறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தேற்றா தென்வயிற் றினகம்படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடல
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐயனும்நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
 ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒருரும்நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
 துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
 இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத்தம் நீ
 இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தம் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயினும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினை சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனே தனக்குச்
 செம்மையே ஆயசிவாதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பால்நினைந் தாட்டும் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துந் பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய

தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் சித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
அம்பலம் ஆடரங் காக
தெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

கற்றவர் விழுங்கும கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றளம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிரந் தனவே

திருப்பலாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடற் ஈந்தபிரான்
மாலுக்கு சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள்
 விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட்
 செய்மின் குழாம்புகுந்து
 அண்டங் கடந்த பொருளை வில்லதோர்
 ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டுமின்று மென்று முள்ளபொரு ளென்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புகழ்

நாடித் தேடித் தொழுவார் பால்
 ஞானத் தாகத் திரிவேனோ
 மாடற் கூடற் பதி ஞான
 வாழ்வைச் சேரத் தருள்வாயே
 பாடற் காதல் புரிவோனே
 பாலைத் தேனோ தருவோனே
 ஆடற் தோகைக் கினியோனே
 ஆனைக் காவில் பெருமானே

பிறவியலை ஆற்றினில் புகுதாதே
 பரகிருதி மார்க்கழற் றலையாதே
 உறுதி குருவாகிய பொருளோனே
 உனது பதகாட்சியைத் தருவாயே
 அறுசமய சாஸ்திர பொருளோனே
 அறிவுள் அறிவார் குணற் கடலோனே
 குறு முனிவர் ஏத்தும் முத்தமிடோனே
 குமர குரு கார்த்திகைப் பெருமானே

அபகார நிந்தை பட்டுழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உனை நான் நினைந்தரட் பெறுவோனோ

இபமாமுகன் தனக்கிளையோனே
இமவான் மடந்தை உத்தமிபாலா
செபமாலை தந்த சற்குரு நாதா
திருவாவி நன்குடிப் பெருமானே

ஏறுமயிலேறி விளையாடு முகம்மொன்றே
ஈசனொடு ஞானமொழி பேசு முகமொன்றே
கூறு மடியார்கள் வினை தீர்க்கு முகமொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகமொன்றே
மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகமொன்றே
வள்ளியை மணம் புணவந்த முகமொன்றே
ஆறு முகமானபொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம மர்ந்த பெருமானே

புராணம்

உலகெலா முணர்ந்தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
போதியா தேகமாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியாநிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருமதி கதிரவேலு இராசம்மா அவர்களின் வாழ்வியற் பதிவுகள்

முத்தென விளங்கும் ஈழத்திருநாட்டின் வடபால் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் தென்மராட்சிப் பகுதியில் முக்கனிகள் மலிந்து சோலையாகக் காட்சி தரும் கிராமம் மீசாலை. 'கோயில் கில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று' 'திருக்கோயில் கில்லாத தருவிலுரில்' என்பன நம் முன்னோர் கூறிய மறை வாக்கியங்கள். கருத்துப் பொதிந்தவை. 'நீறில்லா நெற்றிபாழ்' என்ற அடியொற்றி நற்றுப்புச்சு மேனியராய் கந்தபுராணம் கலாச்சாரத்தை அடியொற்றி வாழ்ந்தவர். வெள்ளைமாவடிப்பிள்ளையாரையும், கரும்புமாவடிக்க் கந்தனையும் சோலை அம்மனையும், காணியையும் அருகாமையில் அமைந்த மீசாலைப் பகுதியில் சீதம்பரப்பிள்ளை - சின்னமாவின் மகளாகவும், அல்லாரையைச் சேர்ந்த நாகமுத்து - வள்ளிப்பிள்ளையின் மருமகளாகவும் வாழ்ந்தவர் அன்னார் கதிரவேலு இராசம்மா அவர்கள். இவர் 10.02.1927ல் பிறந்தார்.

இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை மீசாலை வீக்கினேஸ்வரா ஆரம்பப் பாடசாலையில் கற்று வந்தார். கல்வி கற்கும் காலத்திலே இவர் ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கு என்று கூறப்படும் நடனம், இசை, பேச்சு போன்ற கலைகளைக் கற்கின்ற ஆர்வம் உள்ளவராக இருந்தார். பல இசை, நடன போட்டிகளுக்கு பாடசாலை மாணவர் மட்டத்தில் அக்காலத்தில் கொழும்புக்கு ஏனைய பாடசாலைகளுடன் போட்டிகளிலும் கலந்து சிறப்பித்து பெருமை

கிவருக்கு உண்டு. இந்த பசுமையான நினைவுகளை கிவருடன்
 அன்று படித்த சகோதர, சகோதரிகள் இன்றும் நாம் கூறக்
 கேட்டுள்ளோம்.

அன்னாரின் வாழ்வின் பருவங்கள் பல கடந்தன.
 ஒவ்வொரு பருவத்திலும் உள்போற்ற அப்பருவத்திற்குரிய வாழ்வை
 வாழ்ந்த கிராசம்மா மணப்பருவம் எய்த அல்லாரையைச் சேர்ந்த
 நாகமுத்து - கதிரவேலு அவர்களை மணந்து வாழ்வின்
 வசந்தங்களைக் கண்டார். மழலைச் சொல் கேட்கும் பாக்கியம்
 கிடைத்தது. முதல் முத்தாக லலிதாவை அடுத்தது வரும்
 கிரத்தினங்களாக முறையே சிறிதரன் (அமரர்)
 கிருபாகரன் (கனடா), குணசீலன் (பிரான்ஸ்) ஆகியோரைப் பெற்று
 வாழ்வில் நிறைவு கண்டார் அன்னார். விதி வசத்தால் சுகயினமுற்று
 பார்வை குன்றி, பேச்சு கிறுந்து கால், கை பலவீனமுற்ற நிலையில்
 இன்றுவரை பாசமிக்க அன்புக் கணவர், மக்கள், மருமக்கள்
 பராமரித்து வந்தார்கள். உலகமே ஒரு நாடாக மேடை. அதிலே
 நாம் பிறந்து பல நாடகங்களை ஆடுகிறோம். ஆடி முடிந்ததும்
 அந்த வேடங்களை களைக்கின்றோம். நாம் வேறு ஒருவர்
 ஆகின்றோம். இது கியற்கையின் நியதி கிதை உண்மையில்
 குடும்பமாக நடித்து காட்டி உண்மையின் தத்துவத்தைக்
 காட்டியவர் தான் அன்னார் கிராசம்மா அவர்கள்.

அன்னாரின் சகோதரர்களாக அமரர்
 கோவிந்தபிள்ளை (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்) கந்தையா,
 ஆச்சிப்பிள்ளை (கனடா- ஆசிரியை), சுப்பிரமணியம் (பிரான்ஸ்)
 மருமக்களாகிய சுந்தரலிங்கம், குணவதனி, கலாரஞ்சி
 ஆகியோரையும், பேரப்பிள்ளைகளாக சுதர்ஷன், தனுஷா,

சுலோஜன், சீவராஜினி, சுகிர்தன், சுகந்தன், சிந்துஜா
 சஞ்ஜீவன், நத்திலா, நத்திகன், கர்ணன் ஆகியோரையும் தன்
 வாழ்வின் இனிய உறவுகளைப் பெற்றார்.

இவ்வாறு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
 தெய்வத்தின் திருவடி நிலைச் சென்றடைந்த அன்னாரின்
 மறைவினால் மனம் கலங்கி நிற்கும் கணவன் பிள்ளைகள்,
 மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள், உறவினர்கள், சுற்றத்தார்
 மனத்தகத்தில் நீங்காதா நினைவாக என்றென்றும் அவர் வாழ்ந்து
 கொண்டிருப்பார். அவரின் விண்ணக வாழ்வு நலமாக
 பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !

குடும்பத்தினர்

உறவும் உடன் பிறப்பும்

பிறப்பால் தொடரும் உறவுகளல்லாமல்
பிணைப்பால் தொடரும் உறவுகளே
உன்னதமானவை.

முதலில் பெற்ற தாய் உறவு.

அதன்பின் தாய் காட்ட தந்தை உறவு

அதன்பின் சகோதர உறவுகள்

அதன்பின் கணவன் உறவு

அதன் பின் பிள்ளைகள் உறவு

அதன்பின் பேரமக்கள் உறவு

இப்படி தொடந்து பிறப்புக்களும்

ஆனால் மனதில் வாழ்வில் சாவு

ஒன்று தான் நிஜம்

வாழ்க்கையில் பயணிகள் சென்று

சேரவேண்டிய இறுதித்

தரிப்பிடம் சாவுதான்

பேரறிஞர்களும் ஈற்றில் தோற்றுப்

போவது இந்தச் சாவிடம் தான்

சா மனித ஆற்றலின் தோல்வி.

விஞ்ஞானிகளால் கூட

விலக்கப்பட முடியாத ஒன்று

சாவுதான் சா எல்லேருக்குமானது

அதி சக்தி பெற்றது.

ஆண்டியும் அரசனும் கணிக்கப்படும்

இடம் சாவுதான், சா வலியது

சா கொடியது,

பறி கொடுத்ததை மீளத் தராது

உயிரின் வதைக் கருவி சா

நாம் சாவிற்றகாகக் காத்திருப்போம்

ஓம் சாந்தி

அன்புச் சகோதரி

கு. சூச்சிப்பிள்ளை (கனடா)

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
 ஆகமமாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அனேகன் இறைவனடி வாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவீவா ருள்மகிமுங் கோன் கழல்கள் வெல்க
 சீரங்குவீவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
 ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
 தேசனடி போற்றி சீவன்சேவடி போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நீமலனடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சீவனவனென் சீந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சீந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
 முந்தை வீனைமுழுதும் ஓயவுரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சீ
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் -

விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வீனையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்வீருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுள் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயாவென ஓங்கி ஆழ்ந்த கன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான நாம் விமலா
 பொய்யா இனவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழிம்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற்போலச்
 சிறந்தடியார்சீந்தனையுள் தேனூறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையென் றன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த வன்பாகிக் கசீந்துள் ளுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சீறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சீவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரீக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆராவமுதே அளவீலாப் பெம்மானே
 ஓராதாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத் தன்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமீலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றினப் வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனைபுள்
 உற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று வீகார வீடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வீனைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லறப்பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சீவபுரத்தி னுள்ளார் சீவனடிக் கீழ்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

கந்தர் சக்ஷி கவசம்
சந்தி மேய கந்தவேள்

காப்ய

அமரர் இடர் தீர அமரர் புரிந்த
குமரன்அடி நெஞ்சே குறி.

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித் (து) ஓங்கும்
நட்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள்
கந்தர் சக்ஷி கவசந்தனை

சக்ஷியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சக்ஷருக்கு உதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் கிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையிலவே லால்எனைக் காக்கஎன்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக

ந்றீடும் வேலவன் நத்தம் வருக
 சீரகீர் வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரர ரரர
 ரவண பவச ரிரிரி ரிரி
 வீணப சரவண வீரா நமோநம
 ந்பவ சரவண ந்றந்ற ந்றென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகொடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் கிளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த வீழிகள் பன்னிரண்டு கிலங்க
 விரைந்து எனைக்காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கலியும்
 கலியுஞ் செளவும் களிரொளி யையும்
 நிலைபெற்று என்முன் நத்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனிஒளி ஒவ்வும்
 குண்டல் யாஞ்சீவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 ந்ற கிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈர்அறு செவியில் கிலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல்பு டணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்தனி மார்பும்
 செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கடர்ஒளிப் படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் கிணைமுழுந் தாளும்
 திருவடி அதனில் சீலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிர ரிரிர ரிரிர ரிரிர
 6666 6666 6666 6666
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்கு
 வீந்து வீந்து மயிலோன் வீந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரம்மகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலால வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவீநோதன் என்று
 உன் திருவடியை உறுதிஎன்று எண்ணும்
 எந்தலை வைத்துஉன் கிணையடி காக்க
 என்உயிர்க்கும் உயிராம் கிறைவன் காக்க
 பன்னிரு வீழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடியுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிரவேல் கிரண்டு கண்ணினைக் காக்க

வீதிசெவி கிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் கிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் கிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை கிரத்தன வடிவேல் காக்க
 சேர்கிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் கிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் கிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாரும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் கிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பனைத்தொடை கிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் கிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை கிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை கிரண்டும் பின்னவள் கிருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல தன்னில் வச்சீரவேல் காக்க
 அரைகிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சகூர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபடப்
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வாலாட் டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழுக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராக்கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 கிரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியொடு அனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் கிடிவீழுந்து ஓடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்

பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய செருக்கும் ஓட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓசு மஞ்சனமும் ஒரு வழிப்போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதாளி எனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடல் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு வீழிகள் பீதூங்கி
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்துகுத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணல் எரி
 தணல் எரி தணல் எரி தணலகுவாக
 வீடுவீடு வேலை வெருண்டு அகூ ஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் கினித்தொடர்ந்து ஓடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவீட வீஷங்கள் கடிந்துயர் அங்கம்
 ஏறிய வீஷங்கள் எளிதினில் கிறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்

வாதம் சயீத்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சீலந்தி குடல்வீப் பிரீதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சீலந்தி
 பற்குத்த அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப்பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நல்லாது ஓட நீஎனக் கருள்வாய்
 ஈர்ஏழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாக
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவணபவனே! சையொளி பவனே!
 திர்புர பவனே! திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சீறை வீடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா! கடம்பனை
 கீடும்பனை அழித்த கினியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துஉறை கதில்வேல் முருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரர் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

பாடினே னாடினேன் பரவச மாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியீ லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றகு நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் ரஷி அின்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சீத்தி பெற் றடியேன் சீற்ப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்!
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைக ணீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்தீட வருள்செய்
 கந்தர் சக்ஷி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததுட னாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சக்ஷி கவச மிதனைச்
 சீந்தனை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு

ஓதியே செபித்து உகந்துந் றணிய
 அக்டுதிக் குள்ளோர் அடங்கலம் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெலல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத தடியை
 வழியாற் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 வீழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அக்டுலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக் கு வீருந்துண வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 கிருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றனி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனாதி பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 கிடும்பா யுதனே கிரும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேலே போற்றி
 உயர்கீர் கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணன் சரணன் சரவண பவஓம்
 சரணன் சரணன் சண்முகா சரணம்

கௌரீ காப்பிய

காப்பெடுக்க வந்தேன்
கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய்
காளி மகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய
காப்பெடுத்தே வாழ்த்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம்
இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் விளையாவும்
பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக
உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இந்தே
எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன்
மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளி மகா தேவியரே
காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே
சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே
அம்மாகாளி தாயே
கொடிய மகிஷா சுரனைக்
கூறு போட்டவளே
அசுர குணம் யாவும்
அழிக்கும் சுடர்க் கொடியே
சிவனே நினைத்தல்லோ
சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ
பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்

அரனை நினைத்தல்லோ
 அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ
 சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே
 அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே
 விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையணைத்தே
 அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை
 வழிவழியாய்க் காட்டுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு
 நெறிமுறையை காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்து விடு
 காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்து விட
 நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு
 வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே
 காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே
 காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே
 நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்க வென்றே
 விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே
 அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்களுக்கு
 பெருங்காப்பு அருளுமம்மா

பூமணியே மாமணியே
 புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை
 நலமுடனே தாரும்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குத்
 கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்குத்
 திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு
 வீரசக்தி தாரும்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே
 பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டடைத் தேவியரே
 எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடக்க வந்தேனம்மா
 கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் பெற்றிலைகள்
 பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுனக்குத் தாரேனம்மா
 நயந்தென்னைக் காரும்மா
 காளிமகா தேவியளே
 காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே
 வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம்
 எல்லாம் எமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை
 கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம்
 ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால்
 கல்மனது இளகி விடும்

ஞானம் பெருகி வரும்
 நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு
 தொட்ட தெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு
 நினைத்த தெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு
 நல்ல தெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்க ளெல்லாம்
 நலமுடனே இணைந்து வரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே
 சங்கரியே சாந்திரினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே
 குலககொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக்
 கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு
 என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம்
 நறுங் காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப்
 போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து
 காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே
 காளியுன்னைக் காணுகிறேன்
 காப்பெனக்கு கையிலுண்டு
 கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால்
 எரிமலை போற் கனன்றிவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும்
 தெரியாது செய்கையிலே

காப்புக் கையிலிருந்து
 கண் திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான
 சோதிமிகு காப்பதனை
 இருப்பது நாள்வரையில்
 இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே
 பரவியணிவோர்க்கு
 சித்தியெல்லாந் தருவாள்
 சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு
 முக்கால் உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்திலோர்களெல்லாம்
 ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி
 துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம்
 அருள்வாய் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக்
 காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்து வர
 முன் வினைகள் நீங்கி வர
 ஞானம் ஓங்கிவர
 நல்லறிவு துலங்கி வர
 தேவிமகா காளியரே
 தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த
 கௌரியே காப்பருளும்.

சகலகலாவல்லி மரலை

வெண்டாமரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்
துண்டானுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சவைகொள் கரும்பே
சகலகலா வல்லியே.

நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும்பணியிற் பணித்தருள்
வாய் பங்கயாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற்கொடியே
தனதனக் குன்றுமைப்பாற்
காடுஞ்சுமக்குங் கரும்பே
சகலகலா வல்லியே

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தாத்துன்னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகலகலா வல்லியே.

தூக்கும் பனுவற்றுறை தோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வர்க்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய் வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக்கடலே
சகலகலா வல்லியே.

பஞ்சப்பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னெநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்
நாவு மகமு வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவி சொத் திருந்தாய்
சகலகலா வல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும்வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகலகலா வல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்கா
யுளங்கொண்டு தொண்டர்

தீட்டுங் கலைத் தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
சகலகலா வல்லியே.

சொல்விபற்பனமு மவதானமுங்
கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்
நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால
முஞ்சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே
சகலகலா வல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராம் மெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குங் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம் புயத்தாளே
சகலகலா வல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரு மென்
பண்கண்ட ளவிற் பணியச் செய்வாய்
படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
சகலகலா வல்லியே.

சிவமயம்

திருவிவம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெயம்மறந்து

போதா ரமளியின்மேனி நின்றும் புரண்டிங்கண்
ஏதேனும் அகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

பாசம் பரம்சோதிக் கென்பா பிராப்பகல்னாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்துணையோ நேரிழையாய் நேரிழைவீர

சீசி யீவையுஞ் சீலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்த
தேசன் சீவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
ஈசனார்க் கன்பார்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய்

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
னத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதீறவாய்
பத்துடையீ ரீசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாடகொண்டாற் பொல்லாதா
வெத்ததோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழுகியார் பாடாரோ நஞ்சீவனை
யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவார்

ண்ளந்த் திலநகையாய் இன்னும் புலர்ந்தின்றோ?
 வண்ணக் ளிளிமொழியர் எல்லோரும் வந்தாரோ?
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 வீண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத வீழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துணிவேலோர் எம்பாவாய்!

மாலறியா நான்முகனும்காணா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே வீண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சீவனே சீவனையென்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழல் பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

மானே நீ என்னலை நாளாவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
 வாடே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலை அளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கு
 ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்!

அன்னெ இவையும் சீலவே பல அமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சீவன் என்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெமுகொப்பாய்

என்னானை என் அரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோம்கேள் வெப்பேறாய் இன்னம் துயிலுதியொம்
வன்னெஞ்சப் போதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

கோழி சீலம்பச் சீலம்பும் குரகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் வீழுப்பொருள்கள் பானோம் கேட்டிலையோ
வாழி ஈதென்னை உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளையே பாடேலோர் எம்பாவாய்!

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே!
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே!
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன்அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே
பாங்காவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்னவகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இல்லோமேலோர் எம்பாவாய்!

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
போதை ஒரு பால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் வீண்யோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்

ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதாவனுர்? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவயர்!

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயாவழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் அரழல்போல்
 செய்யாவெண் நீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்!

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நல் தில்லைச் சிறுறம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கழல்கள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிமுழல்கள் மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூர்த்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செய்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும்அரவத்தால்
 தங்கள் மலம்கழுவு வார்வந்து சாத்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கேனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

காதார் குழை ஆடப் பைம்பூண் கலன் ஆடக்
 கோதை குழல் ஆட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப்புனல் பாடிச் சீற்றம் பலம்பாடி
 தேவப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 அதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 போதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பொய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

ஒரேருகால் எம்பெருமான் என்றென்றேநம் பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சீத்தம் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்
 பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆம் ஆறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரூருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

முன்னிலைக் கடலை சுருக்கு எழுந்துடையான்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சீலப்பின் சீலம்பீத் திருப்புருவம்
 என்னச் சீலைகுலவீ நந்தம்மை ஆளுடையான்
 தன்னீற பிரீவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழிவாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்!

செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 னங்கும் இலாதோர் இன்பம்நாம் பாலதாக்க
 கொங்குன் கருங்குழல் நம்நம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடிநலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

அண்ணா மலையான அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 வீண்ணணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற் போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வவந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 வீண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இம்பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர்
 எம்பாவாய்.

உங்கையிற் உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனகொன்று உரைப்போம்கேள்
 எம்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கலாது எப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல் எம் கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பர்சே எமக்கெங்கேன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய்!

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரீகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

**திருப்பொற் சுண்ணம்
தில்லையில் அருளியது
ஆனந்த மனோலயம் அறுசீர் அசிரிய விருத்தம்**

திருச்சிற்றம்பலம்
முத்துநல் தாமம்பூ மலைதூக்கி
முனைக்குடந் தூபம் நல் தீபம் வைம்மின்
சக்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவர்கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆட்ப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிரார்க்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகீ ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
சூஷமின் தொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்குத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே

சந்தர நீறமணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதியரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தாரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாங்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

காசணி மின்களு லக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கரையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாசவீ னையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அறுக்கெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமாரர்
நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
நம்மீற்பீன் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
தீருவெகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
முறவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

உலக்கை பலஓச்ச வார்பெரியோர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியேமை ஆண்டு கொண்டு
நான்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் அடித்துநாமே

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப

பாடகம் மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரீவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைத்திலங்கச்
சோத்தெம்பீ ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யென்னும் மஞ்சள் நிறையாட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணருக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
மொய்கழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சீத்தஞ் சீவனொடும் ஆட ஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
பீத்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
பீறவீ பீறொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையொ டாட ஆட
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்தாடிப்பப்
 பாடுமின நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிப்
 சீத்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர்பீ ரானைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடிந்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

மின்னீடைச் செந்துவரவாங்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்கம் அரற்றச் சீலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துதுடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சீவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

ஞானக் கரும்பின் நெளியைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சீத்தம் புகுந்துதித் தீக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுந் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவின்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சீவபெரு மான்முரஞ் செற்றுகொற்றச்
 சேவகன் நாமகங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சீவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்வீடை பாடிவ விக்கையேந்தும்

ஊனக மாமமுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எய்று பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரீ போர்த்தல்பாடிப்
பாலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதர்க்கு சுண்ணம் இடித்துநாமே

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மியும்பாடிச்
சீட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சீற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாரும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமுமாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்கு
பந்தமுமாய்இன்பம் ஆயினார்க்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அத்திகூடி
கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி சூடி அமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி ஏத்தி தொழுவோம் யாமே

அறஞ் செய்ய விரும்பு
ஆறுவது சினம்
இயல்வது கரவேல்
ஈவது விலக்கேல்
உடையது விளம்பேல்
ஊக்கமது கைவிடேல்
எண் எழுத்து இகழேல்
ஏற்பது இகழ்ச்சி
ஐயம் இட்டு உண்
ஒப்பரவு ஒழுகு
ஒதுவது ஒழியேல்
ஒளவியம் பேசேல்
அ.கஞ் சுருக்கேல்
கண்டு ஒன்று சொல்லேல்
நுப் போல் வளை
சனி நீராடு
சூயம்பட உரை
இடம் பட வீடு எடேல்
இணக்கம் அறிந்து இணங்கு
தந்தை தாய்ப் பேண்
நன்றி மறவேல்
பருவத்தே பயிர் செய்
மண் பறிந்து உண்ணேல்

இயல்பு அலாதன செய்யேல்
 அரவம் ஆடேல்
 இலவம் பஞ்சில் துயில்
 வஞ்சகம் பேசேல்
 அழகு அலாதன செய்யேல்
 இளமையில் கல்
 அரனை மறவேல்
 அனந்தல் ஆடேல்
 கடிவது மற
 காப்பது விரதம்
 கிழமைப் பட வாழ்
 கீழ்மை அகற்று
 குணமது கைவிடேல்
 கூடியப் பிரியேல்
 கெடுப்பது ஒழி
 கேள்வி முயல்
 கைவினை கரவேல்
 கொள்ளை விரும்பேல்
 கோதாட்டு ஒழி
 சக்கர நெறி நில்
 சான்றோர் இனத்திரு
 சித்திரம் பேசேல்
 சீர்மை பேசேல்
 சீர்மை மறவேல்
 களிக்கச் சொல்லேல்
 சூது விரும்பேல்
 செய்வன திருந்தச் செய்
 சேரிடம் அறிந்து சேர்
 சை எனத் திரியேல்
 சொல் சோர்வு படடேல்

சோம்பித் திரியேல்
 தக்கோன் எனத் திரி
 தானமது விரும்பு
 திருமாலுக்கு அடிமை செய்
 தீவினை அகற்று
 துன்பத்திற்கு இடம் கொடேல்
 தூக்கி வினைசெய்
 தெய்வம் இகழேல்
 தேசத்தோடு ஒத்து வாழ்
 தையல் சொல் கேளேல்
 தொன்மை மறவேல்
 தோற்பன தொடரேல்
 நன்மை கடைப்பிடி
 நாடு ஒப்பன செய்
 நிலையில் பிரியேல்
 நீர் விளையாடேல்
 நுண்மை நுகரேல்
 நூல் பல கல்
 நெல் பயிர் விளை
 நேர்பட ஒழுகு
 நைவினை நணுகேல்
 நொய்ய உரையேல்
 நோய்க்கு இடம் கொடேல்
 பழிப்பன பகரேல்
 பாம்பொடு பழகேல்
 பிழைபடச் சொல்லேல்
 பீடு பெற நில்
 புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ்
 பூமி திருத்தி உண்

பெரியாரைத் துணைக் கொள்
 பேதைமை அகற்று
 பையலோடு இணங்கேல்
 பொருள்தனைப் போற்றி வாழ்
 போர்த் தொழில் புரியேல்
 மனம் தடுமாறேல்
 மாற்றானுக்கு இடம் கொடேல்
 மிகைபடச் சொல்லேல்
 மீதூண் விரும்பேல்
 முனைமுகத்து நில்லேல்
 மூர்க்கரோடு இனங்கேல்
 மெல்லி நல்லாள் தோள் சேர்
 மேன் மக்கள் சொல் கேள்
 மை விழியார் மனை அகல்
 மொழிவது அற மொழி
 மோகத்தை முனி
 வல்லமை பேசேல்
 வாது முற்கூறேல்
 வித்தை விரும்பு
 வீடு பெற நில்
 உத்தமனாய் இரு
 ஊருடன் கூடிவாழ்
 வெட்டெனப் பேசேல்
 வேண்டி வினை செயேல்
 வைகறைத் துயில் எழு
 ஒன்னாரைத் தேறேல்
 ஓரம் சொல்லேல்

உ
சிவமயம்

கொன்றை வேந்தன்

காப்பு

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோ ம்யாமே

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
2. ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று
3. இல்லற மல்லது நல்லற மன்று
4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்
5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு
6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்
7. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்
8. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து
9. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்
10. ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத் திரு
11. ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்
12. ஔவியம் பேசுத லாக்கத்திற் கழிவு
13. அ.கமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு
14. கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம் பாமை
15. காவல் தானே பாவையர்க் கழகு
16. கிட்டாதாயின் வெட்டென மற
17. கீழோ ராயினும் தாழ வுரை
18. குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றம் இல்லை
19. கூரம்பாயினும் வீரியம் பேசேல்

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்
21. கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை
22. கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி
23. கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி
24. கோட் செவிக் குறளை காற்றுட னெருப்பு
25. கௌவை சொல்லி வெனவ்வருக்கும் பகை
26. சந்ததிக்கு கழகு வந்தி செய்யாமை
27. சான்றோ ரென்கை ஈன்றோற் கழகு
28. சிவத்தைப் பேணிற் றவத்துக் கழகு
29. சீரைத் தேடி னேரைத் தேடு
30. சுற்றத்திற்கு கழகு சூழவிருத்தல்
31. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்
32. செய்தவ மறந்தாற் கைதவ மாளும்
33. சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு
34. சையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்
35. சொக்க ரென்பவ ரத்தம் பெறுவர்
36. சோம்பரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்
37. தந்தைசொல் மிக்க மந்திரமில்லை
38. தாயிற் சிறந்தொரு கோவிலுமில்லை
39. திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு
40. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்
41. தூடியாய் பெண்டிர் மடியி னெருப்பு
42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்
43. தெய்வஞ் சீறிற் கைதவ மாளும்
44. தேடா தழிக்கிற் பாடா முடியும்
45. தையும் மாசியும் வையகத் துறங்கு
46. தொழுதூண் சுவையி னுழுதா ணினிது

47. தோழ னோடு மேழமை பேசேல்
48. நல்லிணக்க மல்ல அல்லந் படுத்தும்
49. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை
50. நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை
51. நீரகம் பொருந்திய வூரக் திரு
52. நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி
53. நூன்முறை தெரிந்து சீலத் தொழுகு
54. நெஞ்சை யொளித்தொரு வஞ்சக மில்லை
55. நேரா நோன்பு சீராகாது
56. நைபவ ரெனினும் நொய்ய வுரையேல்
57. நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவர்
58. நோன்பென் பதுவே கொன்றுதின் னாமை
59. பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும்
60. பாலோ டாயினுங் கால மறிந்துண்
61. பிறன்மனை புகாமை அறிமெனத் தகும்
62. பீரம் பேணி பாரம் தாங்கும்
63. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்
64. பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வொழுக்கம்
65. பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமும் சினமும்
66. பேதமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்
67. பையச்சென்றால் வையந்தாங்கும்
68. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்
69. போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்
70. மருந்தே யாயினும் விருந்தோடுண்
71. மாரி யல்லது காரிய மில்லை
72. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை
73. மீகாம னில்லா மரக்கல மோடாது

74. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்
75. மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்
76. மெத்தையிற் படுத்தல் நித்திரைக்கு கழகு
77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது
78. மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுகு
79. மொழிவது மறுக்கி னழிவது கருமம்
80. மோன மென்பது ஞான வரம்பு
81. வளவ னாயினு மளவறிந் தளித்துண்
82. வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்
83. விருந்திலோர்க் கில்லை பொருந்திய வொழுக்கம்
84. வீரன் கேண்மை கூரம்பாகும்
85. உரவோ ரென்கை இரவா திருத்தல்
86. ஊக்க முடைமை ஆக்கத்திற் கழகு
87. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தனை
88. வேந்தன் சீறி னாந்துணை யில்லை
89. வையந்தோறும் தெய்வந் தொழு
90. ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்
91. ஒதார்க்கில்லை உணர்வொடு ஒழுக்கம்

எண் சோதிடம்

பிறப்பு எண்	கிரக ஆதிக்கம்	பலன் தரும் கிரத்தினங்கள்	எண்களுக்கூரிய ஆங்கில எழுத்துக்கள்
1	சூரியன்	மாணிக்கம், மஞ்சள், புஷ்பராகம்	A, I, J, Q, Y
2.	சந்திரன்	முத்து	B, K, R
3	வியாழன்	அமிதிஷ்ட புஸ்பராகம்	C, G, L, S
4.	ராகு	நீலக்கல், கோமேதகம்	D, M, T
5.	புதன்	வைரக்கல்	E, H, N, X
6.	சுக்கிரன்	மரகதம் (பச்சை)	U, V, W
7.	கேது	வைரூரியம், முத்து	O, Z
8.	சனி	நீலக்கல், இந்திரநீலம்	F, P
9.	செவ்வாய்	பவளம்	

1	2	3	4	5	6	7	8
1 x 1	1 x 2	1 x 3	1 x 4	1 x 5	1 x 6	1 x 7	1 x 8
2 x 2	2 x 4	2 x 6	4	2 x 10	2 x 12	2 x 14	2 x 16
3 x 3	3 x 6	3 x 9	2 x 8	3 x 15	3 x 18	3 x 21	3 x 24
4 x 4	4 x 8	4 x 12	8	4 x 20	4 x 24	4 x 28	4 x 32
5 x 5	5 x 10	5 x 15	3 x 12	5 x 25	5 x 30	5 x 35	5 x 40
6 x 6	6 x 12	6 x 18	4 x 16	6 x 30	6 x 36	6 x 42	6 x 48
7 x 7	7 x 14	7 x 21	5 x 20	7 x 35	7 x 42	7 x 49	7 x 56
8 x 8	8 x 16	8 x 24	6 x 24	8 x 40	8 x 48	8 x 56	8 x 64
9 x 9	9 x 18	9 x 27	7 x 28	9 x 45	9 x 54	9 x 63	9 x 72
10 x 10	10 x 20	10 x 30	8 x 32	10 x 50	10 x 60	10 x 70	10 x 80
11 x 11	11 x 22	11 x 33	9 x 36	11 x 55	11 x 66	11 x 77	11 x 88
12 x 12	12 x 24	12 x 36	10 x 40	12 x 60	12 x 72	12 x 84	12 x 96
13 x 13	13 x 26	13 x 39	11 x 44	13 x 65	13 x 78	13 x 91	13 x 104
14 x 14	14 x 28	14 x 42	12 x 48	14 x 70	14 x 84	14 x 98	14 x 112
15 x 15	15 x 30	15 x 45	13 x 52	15 x 75	15 x 90	15 x 105	15 x 120
16 x 16	16 x 32	16 x 48	14 x 56	16 x 80	16 x 96	16 x 112	16 x 128
9	10	11	12	13	14	15	16
1 x 9	1 x 10	1 x 11	16 x 64	1 x 13	1 x 14	1 x 15	1 x 16
2 x 18	2 x 20	2 x 22	2 x 24	2 x 26	2 x 28	2 x 30	2 x 32
3 x 27	3 x 30	3 x 33	3 x 36	3 x 39	3 x 42	3 x 45	3 x 48
4 x 36	4 x 40	4 x 44	4 x 48	4 x 52	4 x 56	4 x 60	4 x 64
5 x 45	5 x 50	5 x 55	5 x 60	5 x 65	5 x 70	5 x 75	5 x 80
6 x 54	6 x 60	6 x 66	6 x 72	6 x 78	6 x 84	6 x 90	6 x 96
7 x 63	7 x 70	7 x 77	7 x 84	7 x 91	7 x 98	7 x 105	7 x 112
8 x 72	8 x 80	8 x 88	8 x 96	8 x 104	8 x 112	8 x 120	8 x 128
9 x 81	9 x 90	9 x 99	9 x 108	9 x 117	9 x 126	9 x 135	9 x 144
10 x 90	10 x 100	10 x 110	10 x 120	10 x 130	10 x 140	10 x 150	10 x 160
11 x 99	11 x 110	11 x 121	11 x 132	11 x 143	11 x 154	11 x 165	11 x 176
12 x 108	12 x 120	12 x 132	12 x 144	12 x 156	12 x 168	12 x 180	12 x 192
13 x 117	13 x 130	13 x 143	13 x 156	13 x 159	13 x 182	13 x 195	13 x 208
14 x 126	14 x 140	14 x 154	14 x 168	14 x 182	14 x 196	14 x 210	14 x 224
15 x 135	15 x 150	15 x 165	15 x 180	15 x 195	15 x 210	15 x 225	15 x 240
16 x 144	16 x 160	16 x 176	16 x 192	16 x 208	16 x 224	16 x 240	16 x 256

கண்ணீர் அஞ்சல்

அன்னை
மடியில்
1932.03.08

ஆண்டவன்
அடியில்
2005.09.30

எமது பிரந்தன் விளையாட்டுக்கழக
உறுப்பினராகிய
கந்தனின் அன்புப்பேர்த்தயார்

திருமதி இராசம்மா கதிரவேலு

30.09.2005 அன்று இறைபதம்
எய்தியுள்ளார். அன்னாரின் பிரவால்
ஆறாத்துயரில் முழுகியிருக்கும் அவரது
குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த
அனுதாபங் களைத் தெர்வித்து
கொள்கின்றோம்.

பிரமரின் சிந்தமசாந்திக்கு எம் சிசுபிநுக்ழும் அஞ்சல்கள்.
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

01.10.2005

பிரந்தன் சௌகலகநலையத்தனர்,
சரவகச்சிசர் வடக்கு.

கனியவயிர் வாழ்ச்சி

சேரற்றம்

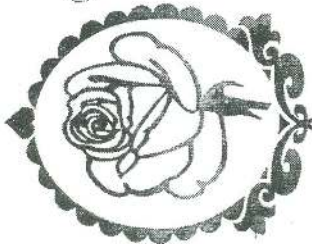
08

௪௪

03

௪௪

1932

மகரவு

30

௪௪

09

௪௪

2005

எழுது நண்டார்களாகிய
சகர்தன், சகர்தன், சகர்தன், சலோஜன்
ஆலர்களின் பேர்த்தியார்
ஆமர்

நிழலி இராசர்மா கதிர்வேலு

அவர்கள் 30.09.2005ந் திகத்
சீவாதம் அடைந்த செய்த கேட்டு
அதிர்ச்சியுற்றோம். அவர்ன் பர்வால்
தயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு
எமது ஒழந்த அனுதாபங்களைத்
தெரிவித்துக்கொள்வதாள் அன்றர்ன்.
ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை
வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி
வாசந்தா ரெக்ஸ்.

01.10.2005
நல்ல சூர்மை,
வாஸந்தா சேரி.

கோவை அஞ்சல்

பலாவு
1932.03.08

உதிர்வு
2005.07.30

திருமதி இராசம்மா கதிரவேலு

அலாக்கள்

யாழ்ப்பாணம் இந்நகரத்தின் அழகிய இடங்களில் பழையமானவர்களாக
செல்வன் சுந்தரலிங்கம் சுதாசன், திருமதி தனுஷா சுதாசன்,
செல்வன் சுந்தரலிங்கம் சுலோஜன், சுகிர்தன், சுகந்தன்
ஆகியோரின் பெற்றியாகிய திருமதி இராசம்மா அலாக்கள்
30.09.2005 அன்று இறப்பதும் எய்தியமைபட்டு அக்காரின் பிரவுஞ்சியரால்
வாரும் குறும்பத்தினாருடன் நூறும் பங்கெறியத்தொடு அக்காரின் ஆதார
சாந்தியை இறப்பவரை இறந்தகாலத்தொடும்.

ஓம் சாந்த !   ஓம் சாந்த !   ஓம் சாந்த !

01.10.2005

பா.பாண்டி சிவன், ஆசிரியர்கள்,
மாணவர்கள், பண்டாரங்களினால்,
மீனாட்சி பெரு,
திருமதி மகன் முயற்சி நலைய
இயந்திரம், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்.

நாகமுத்து + வள்ளிப்பிள்ளை

சீதம்பரம்

கதிரவேலு

நாகம்மா
+
அப்பாப்பிள்ளை

கோவிந்தபிள்ளை
(அமரர்)
+
செல்லம்மா
(அமரர்)
↓
கிருபாகரன்

கந்தையா
+
நாகம்மா
↓
குணவதனி
குணபாலன்
குணறாகினி
குணறஜனி
குணதாசன்

லலிதா

சீற்தரன் (அமரர்)

கிருபாகரன் (கனடா)

குண...

+
சுந்தரலிங்கம்

+
குணவதனி

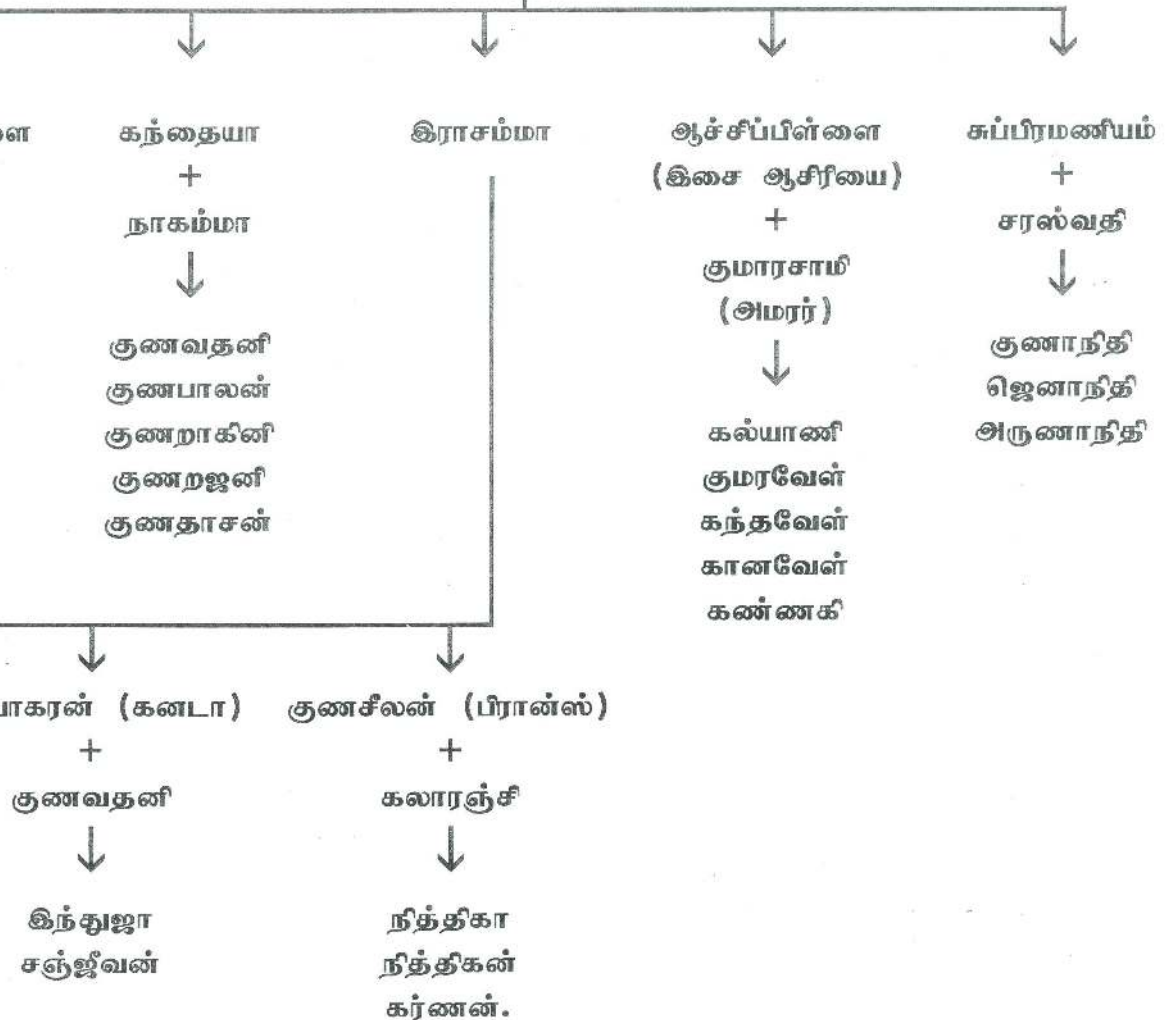

சுதர்சன் + தனுஷா
சுலோஜன் + சீவராஜினி
சுகீர்தன்
சுகந்தன்

இந்துஜா
சஞ்ஜீவன்

வம்சாவழி

சீதம்பரப்பிள்ளை + சின்னம்மா

இதயம் நிறைந்த நன்றிகள்

ஊது குடும்பத்தின்
ஒளிவிளக்காயத் திகழ்ந்த
அமரர் கதிரவேலு கிராசம்மா
அவர்கள் நோயுற்று இருந்த போது
உதவி புரிந்த வைத்தியர்களுக்கும் பிரிவுற்ற
போது ஊது இல்லம் நாடி வந்த அனைத்து
உள்ளங்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலி
செலுத்தியவர் களுக்கும், தோளோடு தோள்
நின்று உதவிய நண்பர்களுக்கும் அந்நியேட்டி,
சீண்டுகரண கிரிகைகளில் பங்கு கொண்ட
குருமாரகளுக்கும், மலரை அச்சிட்டு
வெளியிட்டோருக்கும் ஊது அழைப்பை ஏற்று
இங்கு வருகை தந்த அனைத்து
உள்ளங்களுக்கும் ஊது நெஞ்சம்
நிறைந்த நன்றிகளை பணிவன்புடன்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

நன்றி

கணவன். பிள்ளைகள். மருமக்கள்
பேரப்பிள்ளைகள்.

கீதாசாரம்

எது நு ந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நு ந்தது.
 எது நு க்கிறதோ,
 அது நன்றாகவே நு க்கிறது.
 எது நு க்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நு க்கும்.
 உள்ளூடையது எனை இழந்தாய்,
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எனை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அனை நீ இழப்பதற்கு,
 எனை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
 அது வீணாகுவதற்கு,
 எனை நீ எடுத்திக் கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எனை கொடுத்தாயோ,
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உள்ளூடையதோ,
 அது நாளை
 மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொருநாள்
 அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்.”

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

SIMARVA IMAGES